

Arrest

nr. 203 880 van 17 mei 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VARGA
Diestersteenweg 80
3970 LEOPOLDSBURG**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 september 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 oktober 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 februari 2018.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. VARGA en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 30 januari 2018 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In de beschikking werd gesteld dat verzoekster niet tijdig heeft geantwoord op de vraag van de griffie of zij al dan niet een synthesesemorie zal indienen en dat het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld.

1.3. Verzoekster richt op 15 februari 2018 een schrijven aan de Raad waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 19 april 2018 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. Waar de verzoekende partij verwijst naar de grond van de zaak, en meer bepaald de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel, wijst de voorzitter haar erop dat thans een zuiver procedurele kwestie voorligt, met name de vaststelling dat zij niet heeft gereageerd op de vraag van de griffie van de Raad om haar intenties met betrekking tot het al dan niet neerleggen van een synthesesemorie kenbaar te maken. De verzoekende partij betwist of weerlegt voormelde vaststelling niet, maar stelt dat het gebrek aan reactie van haar kant is te wijten aan haar toenmalige advocaat, die de balie heeft verlaten. De voorzitter wijst er de verzoekende partij op dat uit de stukken inderdaad blijkt dat haar toenmalige advocaat de balie heeft verlaten op 31 december 2017, maar voormelde vraag van de griffie evenwel van daarvoor dateert. Partijen betwisten of weerleggen dit niet. De verzoekende partij wijst er wel nog op dat haar nieuwe advocaat haar zaak pas sinds begin maart 2018 opvolgt, zodat zij enkel nog in de mogelijkheid was om een verzoek tot horen in te dienen. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

1.5. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de brief van de griffie van de Raad waarin de vraag wordt gesteld of de verzoekende partij een synthesesemorie wenst in te dienen, op 1 december 2017 aangetekend werd verstuurd naar het adres waar de verzoekende partij keuze van woonplaats heeft gedaan, zijnde, zoals blijkt uit het op 17 oktober 2017 ingediende verzoekschrift, niet het adres van haar raadvrouw, maar haar verblijfsadres. Daargelaten de vaststelling dat de vorige advocaat van verzoekster de balie heeft verlaten op 31 december 2017 daar waar de in punt 1.2. bedoelde vraag van de griffie reeds van 1 december 2017 dateert, kan verzoekster niet voorhouden dat het gebrek aan reactie op de brief van de griffie te wijten zou zijn aan haar toenmalige advocaat omdat die de balie heeft verlaten. Immers is de brief naar het verblijfsadres van verzoekster zelf verzonden en in die omstandigheden was het aan verzoekster zelf om in te staan voor een adequate reactie erop.

1.6. De beschikking van 30 januari 2018 waarin wordt gesteld dat overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang dient te worden vastgesteld omdat er niet binnen de wettelijk voorziene termijn van acht dagen is geantwoord op de vraag van de griffie of er al dan niet een synthesesemorie zal worden neergelegd, blijft dan ook overeind.

1.7. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA